

ΕΤΟΣ Α'

ΓΡΑΦΕΙΑ

17-Ώδός Σολωμοῦ-17

ΑΡΙΘ. 11

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαΐου 1902.

ΑΙ ΔΥΟ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἠγέρθη τὴν πρωΐαν καὶ βραδυπερὺσα ἐπορεύθη πρὸς τὸ κομψὸν γραφεῖόν της. Ἐλάβε τὴν γραφεῖδα, ἀλλ' αἱ νυκτεριναὶ σκηναὶ αἱ μεταξὺ ἐκεῖ ὡν συμβῆσαι δὲν ἄφινον αἰδοῦν εἰς τὰς σκέψεις της νὰ πλημμυρίσωσι τὸν λευκὸν χάρτην.

Ματαιῶς τὴν πυρέσσουσαν ἐκ τῆς ἀϋπνίας καὶ τῶν ὀλεθρίων σκέψεων βασιανίζουμένη κεφαλὴν της ἐκράτει ἐντὸς τῆς χειρὸς της. Εἰς μᾶτην ἔβλεπε τὸν χάρτην διὰ τῆς γραφεῖδος.

Ἀλλὰ πολλάκις αἱ ἰδέαι βραχύνουσι, διὰ νὰ ἔλθωσι κατόπιν ὡς χεῖμαρρος ὀρηκτικῆς, εἰς ὃν μετ' ἀστραπιαίας ταχύτητος φεύγουσι τὰ ἐν

αὐτῷ, μὴ δυνάμενός τις, οὕτω τί ἐξ ὧλων νὰ συλλάβῃ. Οὕτω καὶ ἡ νεαρὰ χίρα ἐβασανίσθη ἐπὶ πολὺ, ὑπότρε αἵφνης ἤρξατο γράφουσα τάχιστα.

Ἐγραψε πρὸς τὸν Ἀλβέρτον Λεφρέλ τὸν ἑπίπαιον ἠγάπα, καὶ εἶτα πρὸς τὸν Ἀλβέρτον Λατεურ τὸν ὑποῖον ἀπεστρέφετο καὶ φρικωδῶς ἐμίσει. Ἐγραψε λέξεις πλήρεις ἀγάπης καὶ θείας λατρείας, ἀλλὰ καὶ λέξεις μεστὰς, μίσους καὶ καταφρονήσεως, ἔγραψε πρὸς τοὺς δύο ἐκείνους Ἀλβέρτους εἴτινες μέχρι τοῦδε πολλάκις αὐτὴν διεπληκτίσθησαν.

Αἱ ἐπιστολαὶ ἐντὸς ὀλίγου ἦσαν ἐτοιμαὶ ἔθηκε ταύτας παραφύρωσ ἐντὸς φακέλλων καὶ ἔκρουσε τὸν κώδωνα. Ὁ ὑπὸν ἄνευ ἀρίστη

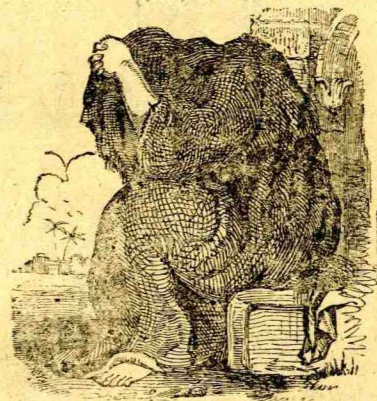
— Εἰς τὰς διαταγὰς σας.

— Ἰδοὺ! αὐτὴν νὰ τὴν ὑπόγητε εἰς τὴν δὸν Λαφαγιέτου ὑπ' ἀριθμὸν 5 εἰς τὴν τοῦ κυρίου

Ὁ σκληρὸς ἤρως σάλπιγγ' στρατῶνος συ-
 νάσσει τὰς τούτῳ στρατιώτας τοῦ λόχου
 ἰσχυρὸς ἐκεῖνος κωδωνισμὸς συνή-
 θηκε πασαι τῆς ἀγαθῆς καλογραφίαις τῆς μονῆς
 τοῦ Ἁγίου Γερασίμου ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ ναοῦ.
 — Παιὸς πέθανε; διηρώτων ἐταστικῶς.
 — Ἡ Μάρω ἐφώνησε τίς ἐξ αὐτῶν.
 — Ἡ Μάρω! ἀνέκραξαν αἱ ἀκούσασαι μετ'
 ἀφρότου ἐκφράσεως λύπης.
 — Τὴν καυμένην κ' ἦτανε τόσο νέα ... 27
 χρονῶν κοπέλλα! ...

Οὔτε τὴν θάλασσαν, λέγει ὁ Β. Οὐγγῶ, ὀ-
 ναταί τις νὰ ἐμποδίσῃ τοῦ νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς
 μίαν ὄχθην οὔτε τὸ νεῦν του νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς ἕνα
 στοχασμόν. Τούτο πρὸς τὸν ναύτην ἠνεμάζεται
 παλίρροια τοῦτο πρὸς τὸν ἐνοχον ὀνομάζεται τύ-
 ψις· ὁ Θεὸς διεγείρει τὴν ψυχὴν καθὼς τὸν ὠ-
 κεανόν.

Ἰδοὺ ἡ ψυχὴ τῆς Μάρως, μετὰ τὴν ἐπι-
 λειψιν τοῦ ὄρκου τῆς καὶ τὴν παροδικὴν μέθην,
 ὠκεανός· κύματα γιγαντιαία ὡς ὄρη ὑψιζούσα
 ἐκυλινοῦντο ἐν αὐτῇ· ἔρω, μῖσος, συνείδησις
 ἐπάλαιον ἀγῶνα φρικώδη ὅστις ἐξωτερικευόμενος
 ἐλάμβανε χώραν πρὸ τῶν ὀμμάτων αὐτῆς.

Τὴν κατηράτο καὶ ἔφευγε

Ἄφ' ἑνὸς ὁ Βράχος ὄλω, περιχαρὴς καὶ γε-
 λῶν τὴν ἐκάλει εἰς τὰς ἀγέλας του· ἄφ' ἐτέ-
 ρου ὄμως οὐαί! ἐβλέπε τὸν Χισάν ἀοπλὸν ὑπὸ
 τὴν αἰμ' χαρῆ μάχαιραν τοῦ νικητοῦ ἀτενίζοντα
 αὐτὴν μετὰ παρακλητικῶ βλέμματι· τὸ δὲ ὠ-
 χρὸν πρόσωπον τοῦ Τρίμουδα μὲ ὄφθαλμούς ὑ-
 περμέτρως ἠνεωγμένους μὲ χεῖλη τρέμοντα προ-

φέροντα μυρίας ἀρά:!
 Ἡ ζωὴ δι' αὐτὴν εἶχε καταστῆ μαρτύριον·
 φορτικὸν ἀνυπόφορον.
 Ἡ δυστυχίη πανταχοῦ κατεθαπνίζετο ὑπὸ
 ἀπαισιῶν φασμάτων καὶ φοβερῶν ἐφιαλτῶν.
 Ἦλθε τέλος ἐν τῇ μετῇ ἵνα ἐξίλησθῃ ἀσκη-
 τεύουσα· ἀλλ' ἐκεῖ τὸ φρικωδέστερον.
 Ἐκεῖ πλέον παρουσιάζετο ἡ γηραιά μερμή-
 τοῦ πατρὸς τῆς μὲ τὴν πολὺν ἠνερωμένην· δὲν
 τῇ ἐπέτρεπε διὰ τῶν χειρῶν ἐκείνων αἵτινες ἐ-
 βάψθησαν ἐν τῷ αἵματι νὰ ὑπηρετῇ τὴν ἐκκλη-
 σίαν!

Τὴν κατηράτο καὶ ἔφευγε!
 Εἰς τοῦτο δὲν ἀντίχε κατέπιπτε λιποθυμῶς
 ὀλοκλύζουσα.

— Πατέρα! πατέρα! συγχωρεσέ με!
 Ἄλλ' ὁ πατὴρ τὴν ἐπεμένει παρουσιάζετο
 ἀπαισιότερος καὶ τὴν ἀπεστρέφετο ἔτι μᾶλλον·
 ἡ δὲ τρισαθλία κόρη ἀπέθνησκε δικαιολογουμένη.
 — Κι' ἡ αἰτία εἶν' ὁ Βράχος!

Αἶνος.

ΤΗΣ ΠΑΣΧΑΛΙΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

7.

Τὸ Θεῖον τ' ἀφαστον ἐνέπνευσε τὴν ὕλην
 κ' ἔγιναν τ' ἀστρα τὰ πουλῆ καὶ τὰ λουλούδια
 καὶ ὅλα ψαλλοῦν τὸ Θεὸ ποῦ τόχει στελλῆ.

Καὶ Νύ, ὦρατα μου, ἐνέπνευσε ἐμένα
 κ' ἔγιναν τοῦτα τῆς καρδίας μου τὰ τραγούδια
 κ' ὅλα ὕμνοῦν, φῶς μου μονόκριβο, Ἐσένα,

8.

Ὁ κόσμος νὰ σὲ ἀρνηθῶ ὄνο μὲ συμβουλεύει,
 Καὶ εἰς τὸν βίον τοῦτο
 νὰ προσπαθῶ νὰ ζητῶ, καθὼς αὐτὸς γυρεύει
 τὴ δόξα καὶ τὸν πλοῦτο.

Μὰ δὲν ἐσκέφθη ὁ κουτός, πῶς γὰρ τὴν εὐτυχία
 κ' αὐτὸς αὐτὰ ζητάει
 καὶ οὐκ ἔχει ἀρίστη σου, μόνον αὐτῇ, ἡ θεία,
 σὸν οὐρανὸ μὲ πάει!

Γ. Ψημικάκης.

ΑΜΑΡΑΝΤΑ

— Ὁ ἐραστὴς εἶπε μεταγωγὸς, ἡ παρθένος
 ἀγάλλεται καὶ ἐξίσταται ἄμα. Μέρος τῆς εὐ-
 φροσύνης ταύτης ἀνέρχεται μέχρι τοῦ Θεοῦ.

B. Οὐγκῶ.

— Νὰ εἶσαι δίκαιος εἶπε καθήκον· ἵα ἦσαι ἀ-
 γαθὸς εἶναι ἀρετὴ. Κυρία Βωαριαί.

— Ἐὰν ὁ ἡγεμὼν θελεῖ νὰ λεγῇ πρῶτος
 τὴν γλώσσην του μερεῖ ἄνευ συμβουλῶν.

Κοιμφοῦκος

— Τῇ ἀρετῆς τὰ σκῆπτρα ἀκαίθινα ὅτα
 δὲν δύνανται ἢ νὰ ματώσουν τὰ κραιτούσας
 αὐτὰ χεῖρας. I. Γρηγόρης.

— Ἀνθρώπος τίμιος καὶ διεπόμενος, ἐπ' ἀ-
 γνοτέρων αἰσθημάτων δὲν δύνανται νὰ εἶνε δει-
 λός. Αἶνος

— Ἀδύνατος, πολλὰ τεχνόμενιν ἄνθρωπον
 πάντα καλῶς ποιεῖν. Ξεροφῶν

ΔΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Πρὸς τὴν Δδα Μ. Α.

Τὴν ἐνδοξὸν πατρίδα μας
 Νὰ ὑπηρετήσω τρέχω
 Μὲ πόσο δάκρυ ὀλόπικρο
 Τὸ πρόσωπό μου βρέχω.
 Μέσ' στὴ ψυχὴ μου ὁ δύστυχος
 Αἰσθάνομαι τὴ λαῖρα,
 Τὰ μάτια σου τὰ μαῦρα
 Δὲν θὰ ξανοίξω πλειά.

Τοῦ φλογισμένου στήθους μου
 Εἶνε σκληρὸς ὁ πόνος
 Ἄχ! τὴν πληγὴν ποῦ μ' ἀνοίξεις
 Δὲν τὴν γιαιτρεῖει ὁ χρόνος.
 Σ' ἀγάπησα σ' ἐλάτρευσα
 Ἄγρῦπνησα γιὰ σένα
 Γιὰ σὲ σκληρὴν παρθένα,
 Ἐβόγγησα φριχτά.

Στὸν κόσμον τὶ δὲν ἐπλασα
 Γιὰ τὸ γλυκὸ σου μάτι

Ποῦ μώκουβε τὸ θάνατο,
 Τὸ ψῆμα τὴν ἐπίτη
 Ἄφ' τὸ γλυκὸ τὸ μάτι σου
 Μακροῦ μακροῦ θὰ ζῶσω
 Γιὰ πάντα θὰ σ' ἀψύσω
 Σκληροτάτη ψυχῇ.

Εἰς τὴν χαρὰ σου ἀνάμεσα
 Θινοῦ σκληρὴ κ' ἐμένα
 Ποῦ θυσίασα τὴν ὑπαρξιν
 Τὴ νιότη μου γιὰ σένα
 Φεύγω κ' ὁ πόνος κόρου μου
 Σπαράζει τὴν καρδίαν μου,
 Ποτὲ ποτὲ μπροστά μου
 Δὲν θὰ σ' ἴδω στὴ γῆ.

Σ.

ΓΕΛΩΤΕΣ

ἕνας καυγῆς

— Κύρ ἀστυφύλακα, φωνάζει μικρὸν παιδίον, τρέ-
 ξε νὰ χωρήσῃς δύο ποῦ πιαστήχηνε καὶ κτυποῦντε σὺν
 δαιμονισμένοι.

— Ἰ σὶαί εἶνε;

— Ὁ ἕνας εἶνε πατέρας μου, τὸν ἄλλο δὲν τὸν
 γνρίζω.

— Καὶ ἀπὸ πότῃ ἀρχισεν ὁ καυγῆς;

— Μὴ πρέπει νὰ εἶνε καμμιὰ ὥρα.

— Καὶ σὺ τώρα περιμένεις νὰ με εἰδοποιήσῃς;

— Ἀλλὰ κύρ ἀστυφύλακα τώρα μῦλις ἐτελείωσεν
 ὁ πατέρας μου νὰ κτυπῇ καὶ ἀρχισεν ὁ ἄλλος.

— Πῶ! πῶ! τί κατάστασις εἶν αὐτῇ; ποῖος ξερι-
 ζασεν ὅλα τὰ ἀνθη ἀπὸ τὸ κῆπο καὶ τὰ ἔφερε μέσα;

— Ἐγὼ μαμά!

— Γιατί παλῶπαϊδο;

— Γιατὶ ἔκχμνε πολλὴ ζέστη καὶ φοβήθηκα νὰ μὴ
 καοῦν.

(Ἐστᾶλη ὑπὸ Μαρμαίροντος ἀστέρος).

Ἦτα ὄνου καὶ ὄτα ἀνθρώπου.

Φοιτητὴς τις περιέπαιζε σχολαστικὸν τινὰ ὅτι ἔχει
 ὄτα πολὺ μεγάλᾳ δι' ἀνθρώπου.

Ὁ δὲ σχολαστικὸς ἡμέραν τινὰ τῷ ἀπαντᾷ.

— Τὸ παραδέχομαι φίλε μου ὅτι τὰ αὐτιά μου εἶνε

πολύ μεγάλη δι' ἑνὸς ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸ δικαί σου εἶνε πολὺ μικρὰ διὰ χεῖραρον!

Ἴπποι καὶ ἄλογα.

Ἐνώπιον μικροῦ παιδὸς γίνεται λόγος περὶ ναυγι-
ου πλοίου δυναμικῶς τετρακοσίων ἵππων.

Καὶ ὁ παῖς μετὰ συγκινήσεως

— Τὰ καυμένα τ' ἄλογα! πνίγηκαν καὶ τὰ τετρα-
κόσια;

(Ἐστῆλη ὑπὸ Μαρμαίροντος ἀστέρος)

Ἰορτάι καὶ ἰλιχία

— Μαμζ, πότε ἐρραζεῖ ἡ Ἑλένη;

— Τὴν 21 Μαΐου, πικρὸ μου.

— Ἀμὲ ἡ Κορίννα πότε;

— Ποτέ.

— Τότε πῶς μεγαλώνει;

(Ἐστῆλη ὑπὸ Μαρμαίροντος ἀστέρος)

ΣΤΑΧΥΔΟΓΗΜΑΤΑ ΜΙΚΡΟΜΗΝΥΜΑΤΩΝ

Πρὸς τί παραβάλλετε τὴν φιλίαν;

Πρὸς ἄχρον, ἐν τῷ ποταμῷ ὅστις μὲ τὴν
ἐλαχίστην του κίνησιν σφύρει αὐτὸ τῆδε κάκεισε.

Σεληνολάτρικ.

Πρὸς ἀλεξιθρόγιον ὅπερ ἐν βορρῶν ἡμέρᾳ ἀ-
δυνατεῖ ν' ἀνθέξῃ.

P. Χούτμαρ.

Ἡ γυνὴ πρὸ τί παραβάλλεται;

Πρὸς ὠρολόγιον ἀείποτε ὀπισθοβατοῦν.

Πρίγκιψ Τζάλμας.

Πρὸς πηγὴν τῆς πονηρίας

ὁδηγὸν τῆς δυστυχίας.

Τάσος Ἐρμιονεύς

Πρὸς δικηγόρον.

Φ. Ἀνατολῆς.

Πρὸς ποτήριον πλήρῃ ἠδέως ὀηλητηρίου.

Χλοη Κηρισσοῦ.

Τί σημαίνει ἀγαπᾶν;

Ἰστανικὴ διάπλασις τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ θεῖον.

Πηγυαλιῶν.

Ἐὰν μὴ ὑπῆρχεν ἔρωσ πῶς φαντάζε-
σθε τὸν κόσμον;

Ἦς ἄνθος ἄστρον

Μεγιστοφελῆς.

Ἦς οὐρανὸν ἄνευ ἀστέρων.

Ἄρεϊά χρῆσταλλοσ.

Ἦς ἄμπελον ἄνευ σταφυλῶν.

Miss Nevil.

Τί ἐστὶ μεϊδιάμα;

Ἡ καρδία εἰς τὰ χεῖλη.

Ἀπόλλων.

Ἐν τῶν βελῶν τοῦ ἔρωτος.

Σαλβατόρος.

Κάτοπτρον εἰκονίζον τὸν ἐσωτερικὸν ἄνθρωπον.

Φλόραρος.

Τί ἐστὶν ἐλπίς;

Βακτηρία εἰς τὸν ἀνήφορον τῆς ζωῆς.

Καλλιτέχνικ.

Χρυσὴ πτέρυξ φέρουσα μέχρι τοῦ ἀδυνατοῦ
τὴν φαντασίαν καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος πε-
ποιθήσιν.

M. Ἀστήρ.

Μάγισσα πλανῶσα τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων.

P. Χούτμαρ.

Εὐτύχημα τῆς δυστυχίας.
Τὸ ὑστατον τῆς καρδίας νόμισμα δι' οὗ ἡ
ταλαιπώρος ἀνθρωπίνη φύσις ἀγοράζει τὴν τε-
λευταίαν αὐτῆς συγκινήσιν.

Ἀποπίασα ἐλπίς.

Τί τῶν ἐπιγείων δὲν γηράσκει;

Ἡ γλῶσσα τῶν γυναικῶν.

P. Χούτμαρ.

Ἐπὶ ταῖς ἀποτυχίαις σας τί πράττετε;

Δὲν λησμονῶ ὅτι μετὰ τὸν χειμῶνα ἐπανέρ-
χεται τὸ ἔαρ.

Καλλιτέχνικ.

ΧΡΗΣΙΜΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Θέλετε νὰ μάθητε ἂν ὁ εἶνος σας εἶναι νερω-
μένος;

Δύνασθε εὐκόλως νὰ τὸ μάθητε διὰ τοῦ ἐξῆς
ἀπλοῦ πειράματος.

Λάβετε ἐκ τοῦ εἴνου τούτου ποτήριον πλήρες
κατόπιν λάβετε θρυαλλίδα βραμυκίνηνη ἢ παρα-
τηρεῖτε τὸ ἐν ἄκρον νὰ εἰσέρχηται ἐντὸς τοῦ εἴ-
νου, τὸ δ' ἄλλο ἐντὸς τοῦ κενοῦ ποτηρίου· τότε
ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἢ βραμυκίνηνη θρυαλλίς (ἂν ὁ
εἶνος εἶνε νερωμένος) θὰ διαβραχῇ ἐκ λευκώδους
ὕγρου ὅπερ κατὰ σταγόνας θὰ πίπτῃ ἐντὸς τοῦ
κενοῦ ποτηρίου· τοῦτο δὲ θὰ διαρκῇ μέχρι οὗ
τὸ ἐν τῷ εἴνω ὕδωρ μεταβῇ ὅλον ἐν τῷ κενῷ
ποτηρίῳ.

Καθαρισμὸς φιαλῶν ἐξ ἐλαίου.

Διὰ νὰ καθαρῆσθε βουκάλεις αἵτινες περιεῖ-

χον ἐλαίου ἢ ἄλλας λιπαρὰς οὐσίας μεταχειρι-
σθεῖτε βενζίνη ἢ διάλυσιν ἐκ permanganate
de potasse κατόπιν δὲ acide chlorhydrique καὶ
σαπωνάδα ὅπως παχρῆα φέροι τὰ αὐτὰ κρυστα-
λλίσματα.

τελέσματα θὰ δημοσιευθῶσιν εἰς τὸ φύλλον τῆς
1ης Ἰουλίου.

Ἦν. Ὁ Δημοσίων προτείνει τὸ ἐξῆς αἰνίγμα.

Γράμμα εἶνε τὸ πρῶτον μου

ζῶν τὸ δευτέρον μου.

Καὶ μέτρον βάρους γίνεται

εὐθὺς τὸ συνολὸν μου

Εἰς τὸν λύτην δεθῆσονται ἡ Πικριδάφνης τοῦ

Βοσπορίτου.

Ἦν. Ὁ κ. Ἐμ. Δ. Εὐστρατίου προτείνει τὸ

ἐξῆς αἰνίγμα.

Δύο φθογγαί μουσικῆς

μ' ἓνα γράμμα ἂν ἐνώσης

πολὴν τινὰ ἑλληνικὴν

εὐθὺς θὰ φανερώσης

Εἰς τὸν λύτην δεθῆσεται τὸ ἡμερολόγιον Θεσ-

σαλικαὶ Σελίδες τοῦ κ. Α. Κεραλά.

ΜΙΚΡΟΜΗΝΥΜΑΤΑ

Ἐπιθυμοῦν ν' ανταλλάξουν ἡ Ἀνοικτὴ καρδία μὲ
τὸν Μαρμ. ἀστέρα, Ἀστερόεσαν νόκτα, Πάσχουσ. καρ-
δίαν, Καλλιτέχνιδα, Δόκιμον, Ἐθυσμένο ἀστέρι, Ἐν-
σαρκον ἔαρ καὶ Πρίγκ. Ἰζήλμας ἢ Ἰλικίαν. ὀμίχλη
μὲ τὸ Γ. Μπιλλῶ, Ἀστέρ. νόκτα, Μαρμ. ἀστέρα,
Μουσωτίδα, Θῶμα εἰμαρμένης, Ἰρβερ. Σοβαδὸν, P.
Χούτμαρ, καὶ Βελ. Ἀρτέμιδα ὁ Ἰππότης τοῦ Μεσαι-
ῶνος μὲ τὸν Γ. Μπιλλῶ, Ἀστέρ. νόκτα καὶ Πάσχ.
καρδίαν ἢ Ροζ δὲ Λουσερόλ μὲ τὸν Γ. Μπιλλῶ, Ἀ-
στέρ. νόκτα, καὶ Καλλιτέχνιδα ὁ Κέρβερος τοῦ Ἄδου
μὲ τὴν Ἐραστριαν τῆς Φύσεως, Τρελλοῦλαν, Καλλι-
τέχνιδα, Ἀποπίασαν ἐλπίδα, Φυλλίδα, Ἑλλ. ναυαρχί-
δα, καὶ Ἐρασιτέχνιδα ἢ Ἐρασιτέχνικ μὲ τὸ Ναυτάκι
τῆς ξηρῆς, Ροζ δὲ Λουσερόλ, Τραχιόσκαν, Ποιητικὴν
Τραχιόσκαν, Ἰλικίαν. Ὀμίχλην Ἀποπίασ. ἐλπίδα, ἀ-
φελῆ καρδίαν, αἰθερίαν καλλονὴν καὶ Κέρβερον τοῦ
Ἄδου ἢ Λ. Λαμερμούρ μὲ τὸν Σαλβατόρον ἢ Ἰλι-
κίαν. Παρθένος μὲ τὸν Πρίγκ. Ἰζήλμας ἢ Ρωμαν-
καρδίαν μὲ τὸν Γ. Μπιλλῶ, Ἀπόλλων, καὶ Πρίγκ.
Ἰζήλμας ὁ Ναπολ. Βοναπάρτης μὲ τὸ Ἄρωμα Ἰα-
κίνθου, Χλόην Κηρισσοῦ, Νύμφην Δασῶν, Ἀθηρῶν
μουσικὴν Ἀρτέμιδα, Ἀνοικτ. καρδίαν, Τοξότιδα καὶ

Πλάσμ. τῆς Μ. Βρετανίας ἢ Γλαυκώπις Ἀθηνῶν μὲ
τὴν Ἑλλ. σημαίαν, Miss Nevil, Μπόιμ, καὶ Πάλλου-

ΣΦΙΓΕ ΚΑΙ ΟΙΔΗΠΟΔΕΣ

Λύσις γοῖφου

Ἡ Φυλλίς προσδεδεῖ.

Ἐρῶδες ἀπήνησαν οἱ ἐξῆς. Ἀνοικτὴ καρδία, Λει-
ῶ Β, Ἰστοῦ φίλος, Β. Ἰκωβίδης, Νέος ἀδίσκαλος,
Ἰωάν. Γαλιτῆα, Ἀφελῆς καρδία, Γουκία Λαμερμούρ,
Φιλ. ἀκτῆ, Ἑλικίαν. παρθένος, Ρωμαντικὴ καρδία,
Ναπολ. Βοναπάρτης, Μεγιστοφελῆς, Μουσωτίς, Τρελ-
λοῦλα, Ἐθυσμένο ἀστέρι, Πρίγκ. Ἰζήλμας, Ἰννεροπό-
λος Φυχή, Φυλλίς, Εὐτυχῆς θνητῆ, Πληγωμένη Χε-
λιδῶν, Ἀγγελοσ τοῦ ἔαρος, Ἀποπίασα ἐλπίς, Σουτε-
τρ. καρδία, Ἀνεμώνη Πατησίων, Μαρκέλλα, Τοξότις
Μία Γαλλίς, P. δὲ Λουσερόλ, Λε. δὲ Λωτέρ, Ἰρβ. Σοβαδὸν, Πίλ. κροδίς, Ἰζ. Ἀρσκειῦ, Ἰρῶσκα τὸ
Ζιζ. Ἀρσκειῦ, Μελχχ. Ἀργυρότοξος, Βελοφ. Ἀο-
τεμικ, Μενεξεδένειο μπουκετάκι, P. Χούτμαρ, Πλ.
ὀμιμῶδ. ἐρήμου, Ξενητευμένη Κρήσσα. Γ. Ἀντωνό-
πουλος, Ἀρτεμικ Μεριδὸρ, Βασίλισσα τῆς νυκτός, Ἀ-
πόλλων Ρακοσυλλέκτης Παρισίων, Οὐρανὸς τῆς Ἑλ-
λῶδος, Ἑλλ. πρὸ τῶν ἐραιπίων, Μικρὰ δεσποινίς, Ἐα-
εινὸς ἀστὴρ, Μαριάνθη, Κυματίζουσα Θάλασσα,
Κέρβερος τοῦ Ἄδου Ἀπογοητευμένος, Conte de Bal-
mon, T. Ἐρμιονεύς, Ζάκ. Σαιπὸρ, P. Δελατοῦρ, P.
Ἰῶσ καὶ Ἑλπιδοφόρος Ἀρσκειῦ.

Βραβεύεται δὲ ὁ Ἀπογοητευμένος.

Προτεινόμενα

Ἰον Ὁ κ. Α. Κορὲς προτείνει τὴν περιγραφὴν
μικρῆ τοποθεσίας εἰσασθήποτε ἐκ τῶν περιγραφῶν
τούτων, ἃς θὰ κρίνη εἰδικῆ ὑπὸ τῆς δευτέρας
ἐπιτροπῆς, θὰ βραβευθῶσι τρεῖς. Βραβεῖα δὲ εἶνε
τὰ ἐξῆς α'. Μία ἐτησίαι ἐγγραφή εἰς τὴν Φυλ-
λίδα β'. Μία ἐξάμηνος ἐγγραφή εἰς τὴν Φυλ-
λίδα· τὰ δύο ταῦτα βραβεῖα τίθησιν ὁ κ. Α.
Κορὲς τὸ δὲ γ' εἶνε ἔπαινος ἀπονειμηθῶσιν
ὑπὸ τῆς «Φυλλίδος.»

Αἱ ἐκθέσεις αὗται δεῖν νὰ ληρθῶσιν εἰς τὰ
Γραφεῖά μας μέχρι τῆς 20ης Ἰουλίου τ' ἀπο-

σαν καρδίαν· ἢ Miss Nevil μετ' τὴν Φυλλίδα. Μαρκελλαν. Elurs des prairies Ἑλλ. Ναυαρχίδα καὶ Παλ. καρδία· ὁ Μεριστορελῆς μετ' τὸ Αἰθ. ὄνειρον, I. f. de S. Ἰταλίδα, ἡ νεοροπόλον ψυχὴν, Κατακτ. καρδίων, Ρ. Χούτμαρ καὶ Ἀγροίματλην· ἢ Εὐτυχὴς θνητὴ μετ' τὸν Μεριστορελῆ, Πριγ. Γζελμας, Χειμῶ ανθον, Ροθ Χούτμαρ Ἀπόλλωνα, καὶ Τοξότιδα· ἢ ὕλλης μετ' τὸν Ζακ. Σαίπρ, Σβοσμένο Ἀστέρι, Χειμῶν κλον, Αἰνον καὶ Καλλιτέχνιδα· ἢ Θαλλουσα νεότερος μετ' τὸν Μαρμ. Ἀστέρα Ρ. Χούτμαρ, Κατακτ. Κορρίων, Π. Ἐρμιονία, Π. Γζελμας, Σβοσμένο Ἀστέρι, Καλλιτέχνιδα καὶ Α. Λαμερμούρ ὁ Ἀγγελοῦ τοῦ ἔαρος μετ' τὴν Τοξότιδα, Δαλδατόρον, ῥῶσαν τὸ Ζιζ. ῥοακίον καὶ ὄμμα εὐκαρμένης ἢ Παιητικὴ Τραγίδια μετ' τὸν Ρ. Χούτμαρ, ῥοσο. Ἐλπίδα, Ν. Βοναπτηρην, ἀπογοητευθέντα, Καλιούλιαν, Καλλιτέχνιδα, Ἑλλ. Ναυαρχίδα Miss Nevil Μεριστορελῆ καὶ Πριγ. Γζελμας ὁ ῥ. λ. Κορὴς μετ' τὸ Ν. τῆς ξηρίας, Ωκε. ὁμίχλην, Ρ. δὲ σου σερβίλ, Ἐρελλούλιαν, Ἄνθολιτριάδα, ῥοποπ. ἀγάπην, Φυλλίδα, ῥοαστρ. τῆς ἄσπεως, Ἀφελ. καρδίαν καὶ Αἰθ. καλλονήν ἢ Ἀποπτίσα ἔλπις μετ' τὸν Γ. Μπιλλώ καὶ Ἄσπερ. νόκατ· τὸ Μενεξεδῆ μπουκετάκι μετ' τὸν Δαλδατόρον καὶ τὴν Τοξότιδα· ἢ ῥεβώδης νύξ μετ' τὸν Πριγ. Γζελμας Ρ. Χούτμαρ καὶ Μ. Ἀστέρα ὁ Ρ. Χούτμαρ μετ' τὴν Ἐλπίδα, ῥοακίον Χλ. ἡριστοῦ, Ἀττικόν οὐρανόν, ῥῶσαν Ζιζ. ῥοακίον, Καρδίαν, ὕπο πέτραν, Ἑλλ. πρὸ τῶν Ἐρεπίων, καὶ Ὀκεαν. ὁμίχλην ἢ Ἀρτεμις ῥὲ Μεριδὸς μετ' τὸν Σταθ. χρακτιήρα καὶ Ρ. Χούτμαρ ἢ ἀσίλις τῆς νυκτός μετ' τὸν Αἰνον, Πρ. Γζελμας καὶ Ἀπόλλων, ὁ Ἀπύλλων μετ' τὸ Ζιζ. ῥοακίον, Ἐρῶτιν τὸ εἶς ῥοακίον, Μεγ. Ἀστέρι, Συντ. καρδίαν, ῥοακίον Ἐλπίου, Δουκ. Λαμερμούρ, Ἑλληνίδα πρὸ τῶν Ἐρεπίων, Ἐλπίδορ, ῥοακίον, Ἑλλ. Παρθένον, Χιῶνα Ἐλπίων καὶ Ἐ. Κρήσαν· ἢ Ἐυμαρζουσα θάλασσα μετ' τὸν Ρ. Δελατούρ, ῥ. π. Ἀγνίτου, Ν. Βοναπτηρην καὶ Φυλλίδα ὁ Ζάκ. Σαίπρ μετ' τὴν Φυλλίδα, Ἄλγιον τοῦ Κηφισσοῦ Μαρκελλαν. Παπγορῶναν, Σεληνολάτριδα, ῥοακίον Ἐλπίου, Ἀρτέμιδα καὶ Τοξότιδα· ἢ Ἑλλ. Ναυαρχὴς διὰ 10 τευχῶν μετ' τὸν Πρ. Γζελμας (ἐκτός αὐτοῦ οὐδεμίαν ἄλλην ἀναλλαγὴν δεχεται πρὸς τὸ παρόν.)

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

Γενομένης τῆς ἀνατυπώσεως παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ οἱ ἔχοντες ἔλλειψιν φυλλαδίων ὅπως εἰδοποιήσωσι τὰ γραφεῖα μας.

Bautons Ἐνταῦθα Μετ' τὴν αἰσιάν του — Γ. Γ. Ἑτραϊτῆ. ῥοακίον καθ' ὅσον ἢ γλώσσα ἢ μεταγερμίζεσθε εἶνε ὠραία· προπαθήσατε ν' ἀποφεύγητε τὴς κοινὰς ἰδέας· δεξίθε συγχορηγία μας — Μυσσοπίδα Ἐνταῦθα. ῥοακίον καθ' ὅσον διέφυγεν ὄλιος τὴν προσοχὴν μας — Α. Β. Γιάννηρον Ἐνταῦθα. Δεχόμεθα ὅπως σῆς ἐπιθυμεῖτε. — Miss Nevil Ἐνταῦθα. ῥοακίον καὶ ἀποστῆλατε — Δρυσὸν Ἀλέκτορα Ζακύνθον Προσεχῶς — Χ. Λυσάνθρου Προσεχῶς — Ἐλπιδορ Πάτρης Γάλιον εἶνε μικρὸν φυτόν χρησιμεύον πρὸς ἔρμηνεισιν τοῦ Τυροῦ — ῥεβώδης νόκατ· Ἐνταῦθα. Ἐπιστήμιον τῶν διανομῶν τὴ δεινότητῶν ψευδωνυμῶν σῆς μὴ ἐμπιστεύεσθε εἰς ἀλλήλους· ἐστὶ βεβαίη ὅτι ἢ διεύθυνσις οὐδενὶ λέγει τὰ ἀληθῆ ὀνίματα τῶν ψευδωνυμῶν — Ρ. Χούτμαρ Ἐνταῦθα. Ἐπιστήμιον ὅσα πρὸς τὴν Ἐρ. νόκατ ἐγράψαμεν τὴν Ρ. δὲ σουσερβὸν δὲν ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίζομεν καὶ συνεπῶς δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐμαθε παρ' ἡμῶν τὸ ψευδωνυμῶν σῆς — Πλ. οἰ. Ἐρήμου Ἐνταῦθα ῥοακίον παρακαλῶ ἀποστῆλατε μέχρι τέλους ὅπως κενόσω, διότι δυνατόν νὰ εἶναι καὶ παρα πολὺ μεγάλον. Ἐπιθυμῶ ἐκ τῶν προτέρων — Ἐλπίδα, Ἐνταῦθα. Ὁ Μαρ. Ἀστέρα παρακαλεῖ ὑμῖς ὅπως ἐπιτρέψητε τὸ μικρομνημῶν τοῦ Πρωταπριλιτικοῦ!! — Φυλλίδα, Ἐνταῦθα. Ὁ Νεφισομῆλις ζητεῖ συγγνώμην, καθῶς παρεξήγησε τὸ ψευδωνυμῶν σῆς! — Ἄρτεμ. δὲ Μεριδὸρ καὶ ἀσίλ τῆς Νυκτός Ἐνταῦθα ἢ φιλοκαλία σῆς κατεγοήτευσεν τὴν «Φυλλίδα» ἣτις ὑπερηφάνευσεν ἔχουσα τοιαύτης συνδρομητρίδας — Σ. Κλονόμου Ἐνταῦθα Μετὰ τὴν τέλει αἰαν σῆς ἐπιστολὴν δὲν ἔχομεν οὔτε νέον τι οὔτε συνέχισαν κτλ παρακαλοῦμεν ἀπαντήσατε — Β. Γαλαδίνον Ἐνταῦθα. Προσεχῶς, ὥστε ἂν εὐαρεστεῖσθε ἀποστῆλατε τῆς Ἐπιθυμίας — Τ. Ἐρμιονία. Ἀπαντήσαμεν προσεχῶς καθ' ὅσον δὲν παρατηρήσαμεν πάντα συγγνώμην. — Ν. Μπασιπώτην Μεσολόγγιον. Εἰ τῆς τιμητικῆς πρὸς ὑμῖς ἐπιστολῆς σῆς ἐννοοῦμεν τὰ εὐγενῆ αἰσθητικὰ ὅρ' ὧν διαπνεύσατε ἔλπιζομεν δὲ αἰ φρονιότης σῆς ὑπὲρ τῆς «Φυλλίδος» νὰ ὑπερβῶσι τὴς προσδοκίας μας· ἢ χριστοῦμεν ἐκ τῶν προτέρων.

Ἀντιπρόσωποι «Φυλλίδος»

Ἐν Σύφω	Μ. Δενδρινός
Ἐν Ἀμοονῶ	Γ. Θεολογίτης
Ἐν Πειραιεῖ	Π. Περούνης
Ἐν Κίθνω	Γ. Δαλαδίνιας
Ἐν Βόλω	Κ. Κράντας
Ἐν Μονεμβασιά	Θ. Ι. Ρίτσος
Ἐν Ζακύνθω	Γ. Μάνεσις